

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่จะส่งประเมิน (เรียงลำดับตามความดีเด่นหรือความสำคัญ)

๑) ชื่อผลงาน

๑.๑) ผลงานลำดับที่ ๑ : การดำเนินการแก้ต่างคดีปกครอง ของศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๔๘๘/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๑๓๐/๒๕๖๒ ระหว่าง บริษัทไทยเศรษฐกิจ ประกันภัย จำกัด (มหาชน) ผู้ฟ้องคดี กรมทางหลวง ผู้ถูกฟ้องคดี

๑.๒) ผลงานลำดับที่ ๒ : การดำเนินคดีแพ่งฟ้องเรียกค่าเสียหาย รายนายพูนศักดิ์ พรหมจำปา

๑.๓) ผลงานลำดับที่ ๓ : การดำเนินคดีแพ่งฟ้องเรียกค่าเสียหาย รายนายสาริกา ศรีคง

๒) ระยะเวลาที่ดำเนินการ

๒.๑) ผลงานลำดับที่ ๑ : เมษายน ๒๕๖๑ - มกราคม ๒๕๖๓

๒.๒) ผลงานลำดับที่ ๒ : มีนาคม ๒๕๖๔ - สิงหาคม ๒๕๖๕

๒.๓) ผลงานลำดับที่ ๓ : ตุลาคม ๒๕๖๓ - กันยายน ๒๕๖๕

๓) สัดส่วนในการดำเนินการเกี่ยวกับผลงาน

- ผลงานลำดับที่ ๑ : ตนเองปฏิบัติ ๘๕ %

รายละเอียดผลงาน ดำเนินการตรวจสอบและรวบรวมเอกสารหลักฐานในการแก้ต่างคดีแพ่ง ติดต่อประสานงานและชี้แจงข้อเท็จจริงต่อพนักงานอัยการ จัดส่งเอกสารเพิ่มเติมยื่นต่อศาล

กรณีที่เป็นผลงานร่วมกันของบุคคลหลายคน

รายชื่อผู้ที่มีส่วนร่วม ในผลงาน	ลายมือชื่อ	สัดส่วนผลงาน ของผู้ที่มีส่วนร่วม	ระบุรายละเอียดของผู้ที่มีส่วนร่วมในผลงาน
นายสุริยา อินตา		๑๕ %	จัดส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมต่อ พนักงานอัยการ

- ผลงานลำดับที่ ๒ : ตนเองปฏิบัติ ๘๕ %

รายละเอียดผลงาน ดำเนินการตรวจสอบและรวบรวมเอกสารหลักฐานในการฟ้องคดี ติดต่อประสานงานและชี้แจงข้อเท็จจริงต่อพนักงานอัยการ และเป็นพยานเบิกความในชั้นศาล

กรณีที่เป็นผลงานร่วมกันของบุคคลหลายคน

รายชื่อผู้ที่มีส่วนร่วม ในผลงาน	ลายมือชื่อ	สัดส่วนผลงาน ของผู้ที่มีส่วนร่วม	ระบุรายละเอียดของผู้ที่มีส่วนร่วมในผลงาน
นายสุริยา อินตา		๑๕ %	จัดส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมต่อ พนักงานอัยการ

- ผลงานลำดับที่ ๓ : ตนเองปฏิบัติ ๘๕ %

รายละเอียดผลงาน ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมเอกสารหลักฐานในการฟ้องคดี
ติดต่อประสานงานและชี้แจงข้อเท็จจริงต่อพนักงานอัยการ และเป็นพยานเบิกความในศาล

กรณีที่เป็นผลงานร่วมกันของบุคคลหลายคน

รายชื่อผู้ที่มีส่วนร่วม ในผลงาน	ลายมือชื่อ	สัดส่วนผลงาน ของผู้ที่มีส่วนร่วม	ระบุรายละเอียดของผู้ที่มีส่วนร่วมในผลงาน
นายสุริยา อินตา		๑๕ %	จัดส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมต่อ พนักงานอัยการ

๔) ข้อเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน (จำนวน ๑ เรื่อง)

เรื่อง แนวทางแก้ต่างคดี กรณีต้นไม้ในเขตทางหลวง เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่
ผู้ใช้ทางหลวง

แบบเสนอเค้าโครงเรื่องโดยสรุปของผลงานและข้อเสนอแนวความคิดการพัฒนา หรือปรับปรุงงาน

(กรณีเลื่อนประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ)

ชื่อผลงานลำดับที่ ๑ การดำเนินการแก้ต่างคดีปกครอง ของศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๔๘๘/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๑๓๐/๒๕๖๒ ระหว่าง บริษัทไทยเศรษฐกิจประกันภัย จำกัด (มหาชน) ผู้ฟ้องคดี กรมทางหลวง ผู้ถูกฟ้องคดี

๑) สรุปสาระสำคัญโดยย่อ

ด้วยเมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๑ กรมทางหลวงได้รับคำสั่งเรียกให้ทำคำให้การของศาลปกครองกลาง ฉบับลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ ให้กรมทางหลวง ผู้ถูกฟ้องคดี ทำคำให้การแก้คำฟ้องคดีหมายเลขดำที่ ๔๘๘/๒๕๖๑ ระหว่าง บริษัทไทยเศรษฐกิจประกันภัย จำกัด (มหาชน) ผู้ฟ้องคดี กรมทางหลวง ผู้ถูกฟ้อง และคำให้การแก้คำฟ้องพร้อมด้วยพยานหลักฐาน ๑ ชุด และจัดส่งสำเนาคำให้การและสำเนาพยานหลักฐานอีก ๑ ชุด รวม ๒ ชุด ยื่นต่อศาลภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่รับคำสั่งนี้ โดยคดีดังกล่าวเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ จำนวนทุนทรัพย์ ๑๐๐,๐๐๐ บาท โดยเนื้อหาตามคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีสรุปได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ เวลาประมาณ ๐๔.๕๐ นาฬิกา ขณะที่นายธีรวุฒิ แคมพิมาย ได้ขับขีรถยนต์ตู้ ยี่ห้อโตโยต้า หมายเลขทะเบียน นง - ๒๕๘๔ นครราชสีมา คันที่ผู้ฟ้องคดีรับประกันภัยไว้แล่นมาตามถนน สายชุมพวง - ลำปลายมาศ ตำบลชุมพวง อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา จากด้านอำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา มุ่งหน้าไปทางอำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ เมื่อขับรถยนต์มาถึงบริเวณทางแยก บ้านพันธ์เจริญ หมู่ที่ ๖ ตำบลชุมพวง อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งถนนช่วงดังกล่าวมีสองช่องจราจรไป - กลับ อย่างละหนึ่งช่องทาง ไม่มีเกาะกลาง ซึ่งถนนที่เกิดเหตุอยู่ในความรับผิดชอบของหมวดทางหลวงชุมพวง แขวงทางหลวงนครราชสีมาผู้ได้บังคับบัญชาของผู้ถูกฟ้องคดี ขณะที่นายธีรวุฒิ แคมพิมาย ได้ขับขีรถยนต์ตู้ ยี่ห้อโตโยต้า หมายเลขทะเบียน นง - ๒๕๘๔ นครราชสีมา จะผ่านที่เกิดเหตุปรากฏว่ามีต้นไม้ (ต้นขี้เหล็ก) ล้มขวางถนนช่องทางเดินรถที่นายธีรวุฒิ แคมพิมาย ขับขี นายธีรวุฒิ แคมพิมาย ไม่สามารถเบรกห้ามล้อ หรือหักหลบรถยนต์ไปทางอื่นได้ จึงได้ชนต้นไม้ที่ล้มขวางถนน รถยนต์คันหมายเลขทะเบียน นง - ๒๕๘๔ นครราชสีมา ได้รับความเสียหาย ๑๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อผู้ฟ้องคดีได้จ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่คู่ซ่อมแทนผู้เอาประกันภัยแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงเข้ารับช่วงสิทธิ์ในการเรียกร้องเอาค่าผู้ถูกฟ้องคดี โดยผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดี ชำระค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันถัดจากวันฟ้อง เป็นต้นไปจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะชำระแก่ผู้ฟ้องคดีแล้วเสร็จ

ในการดำเนินการแก้ต่างคดีนี้ผู้ขอรับการประเมินได้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายพร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เพื่อพิจารณาจัดทำคำชี้แจงข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องโต้แย้งคัดค้านประเด็นที่โจทก์กล่าวอ้างไว้ในคำฟ้องทุกประเด็น ทั้งประเด็นโต้แย้งว่าเหตุที่เกิดขึ้นมิได้เกิดจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดี แต่เหตุดังกล่าวเป็นเหตุมีไฟไหม้ป่าทำให้ต้นไม้หักโค่น อันเป็นเหตุสุดวิสัยและโต้แย้งในประเด็นว่าข้อพิพาทในคดีนี้มีใช้คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดอันเกิดจากการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด ให้ต้องปฏิบัติอันจะอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.๒๕๕๒ ประกอบกับถึงแม้ว่าเจ้าหน้าที่ของหมวดทางหลวงชุมพวงจะมีหน้าที่ดูแลบำรุงรักษาต้นไม้ริมถนนที่เกิดเหตุก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาช่วงเวลาที่เกิดไฟไหม้ต้นไม้ หรือการที่

ชื่อผลงานลำดับที่ ๑ การดำเนินการแก้ต่างคดีปกครอง ของศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๔๘๘/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๑๓๐/๒๕๖๒ ระหว่าง บริษัทไทยเศรษฐกิจประกันภัย จำกัด (มหาชน) ผู้ฟ้องคดี กรมทางหลวง ผู้ถูกฟ้องคดี (ต่อ)

หมวดทางหลวงชุมพวงไม่ได้รับแจ้งเหตุใดๆ จึงเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ของหมวดทางหลวงชุมพวงไม่อาจดำเนินการป้องกันภัยที่เกิดขึ้นได้ ดังนั้นการที่ต้นไม้ล้มโค่นขวางถนนในช่องทางที่นายธีรภูมิ แคมพิมาย ขับขี่รถยนต์ตู้จนทำให้นายธีรภูมิ แคมพิมาย ได้ขับรถยนต์ตู้ชนต้นไม้ดังกล่าว ได้รับความเสียหายจึงเกิดจากเหตุสุดวิสัย ตามมาตรา ๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จากนั้น ผู้ขอรับการประเมินจึงได้ทำบันทึกเสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงที่๑๐ เสนอเรื่องถึงสำนักกฎหมายเพื่อเสนออธิบดี กรมทางหลวงส่งเรื่องให้สำนักงานคดีปกครอง สำนักงานอัยการสูงสุด พิจารณาดำเนินการจัดพนักงานอัยการแก้ต่างคดีดังกล่าว รวมทั้งจัดทำสรุปข้อเท็จจริงเพิ่มเติมพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยการยื่นคำให้การต่อศาลปกครองกลางต่อมาสำนักงานคดีปกครองได้มีหนังสือแจ้งผลคดีของศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๔๘๘/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๑๓๐/๒๕๖๒ ให้กรมทางหลวงทราบ สรุปว่าเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๒ ศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษายกฟ้องคดี ผู้ขอรับการประเมินได้พิจารณาและตรวจสอบคำพิพากษาในคดีดังกล่าวแล้ว เห็นว่าชอบด้วยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายแล้ว ผลคดีเป็นประโยชน์แก่ทางราชการไม่มีเหตุที่จะอุทธรณ์คดีและผู้ฟ้องคดีไม่อุทธรณ์คดีจนล่วงเลยระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดคดีจึงถึงที่สุด ตามคำพิพากษาศาลปกครองกลาง

๒) ความยุ่งยากซับซ้อนของงาน

๒.๑ การดำเนินการแก้ต่างคดี คดีนี้จะต้องดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดซึ่งอยู่ในหน่วยงานส่วนภูมิภาคเพื่อจัดส่งรายงานสำนักกฎหมาย และติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ที่ทราบข้อเท็จจริงขอให้ชี้แจงข้อเท็จจริง ความเป็นมา ตามลำดับและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แผนการปฏิบัติงานของหมวดทางหลวงชุมพวง พร้อมรายงานการปฏิบัติงานของหมวดทางหลวงชุมพวงในการออกตรวจต้นไม้ในพื้นที่เสี่ยงต่อการโค่นล้ม ภาพถ่ายที่เกิดเหตุอุปกรณ์ส่องสว่าง คู่มือการปฏิบัติงานของหมวดเป็นต้น พร้อมทั้งต้องศึกษาข้อกฎหมาย กฎ ระเบียบและแนวคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดที่เกี่ยวข้อง

๒.๒ ต้องนำข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นมาปรับเข้ากับข้อกฎหมายแล้วจัดทำสรุปข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย พร้อมแนบเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อทางราชการเพื่อแสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ของหมวดทางหลวงชุมพวงได้ปฏิบัติงานตามแผนในการบำรุงปกติและงานรักษาสภาพทางให้เป็นไปตามแผน เพื่อป้องกันและลดอุบัติเหตุจากต้นไม้ที่เสี่ยงต่อการหักโค่นบนทางหลวงในพื้นที่ความรับผิดชอบแล้ว ซึ่งอุบัติเหตุดังกล่าวเกิดจากเหตุสุดวิสัยอันเป็นประเด็นที่สำคัญหากศาลเห็นว่า เหตุไม่ได้เกิดจากความผิดของเจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวง

๒.๓ ในการดำเนินการดังกล่าวต้องใช้ทักษะความรู้ ความเข้าใจในกฎหมายที่ใช้ประกอบการพิจารณาดำเนินคดีเป็นอย่างดี เช่น ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.๒๕๕๒ ตลอดจน แนวคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่เกี่ยวข้องมาเทียบเคียงปรับเข้ากับข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย รวมทั้งได้ประสานงานกับพนักงานอัยการผู้รับผิดชอบคดีในการชี้แจง

ชื่อผลงานลำดับที่ ๑ การดำเนินการแก้ต่างคดีปกครอง ของศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๔๘๘/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๑๓๐/๒๕๖๒ ระหว่าง บริษัทไทยเศรษฐกิจประกันภัย จำกัด (มหาชน) ผู้ฟ้องคดี กรมทางหลวง ผู้ถูกฟ้องคดี (ต่อ)

ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายเพิ่มเติม พร้อมแจ้งและนำเจ้าหน้าที่ผู้ที่ทราบข้อเท็จจริงไปพบกับพนักงานอัยการ ผู้รับผิดชอบคดีในการให้ถ้อยคำเกี่ยวกับคดี เพื่อจัดทำคำให้การแก้คำฟ้องได้ครบถ้วนทุกประเด็น โดยแสดงให้เห็นได้ว่าเจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวง ปฏิบัติงานตามแผนงานครบถ้วนแล้วและเหตุดังกล่าวมิได้เป็นการละเลยต่อหน้าที่แต่อย่างใด และอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจากเหตุสุดวิสัย

๒.๔ จากนั้นผู้ขอรับการประเมินจึงได้จัดบันทึกเสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น จนถึงผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงที่ ๑๐ เสนอเรื่องถึงสำนักกฎหมายเพื่อเสนออธิบดีกรมทางหลวงส่งเรื่องให้สำนักงานคดีปกครอง สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาดำเนินการจัดพนักงานอัยการแก้ต่างคดีดังกล่าว โดยการยื่นคำให้การต่อศาลปกครองกลาง

๒.๕ ต่อมาสำนักงานคดีปกครองได้มีหนังสือแจ้งผลคดีของศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๔๘๘/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๑๓๐/๒๕๖๒ ให้กรมทางหลวงทราบสรุปว่าเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๒ ศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษายกฟ้องคดี ผู้ขอรับการประเมินได้พิจารณาและตรวจสอบคำพิพากษาในคดีดังกล่าวแล้วเห็นว่าชอบด้วยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายแล้ว ผลคดีเป็นประโยชน์แก่ทางราชการ ไม่มีเหตุที่จะอุทธรณ์คดีและผู้ฟ้องคดีไม่อุทธรณ์คดีจนล่วงเลยระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดคดีจึงถึงที่สุดตามคำพิพากษาศาลปกครองกลาง

๓) ประโยชน์ที่หน่วยงานได้รับ

๓.๑ เป็นการรักษาประโยชน์ของทางราชการ หน่วยงานไม่ต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี ราชการไม่เสียประโยชน์

๓.๒ เป็นการคุ้มครองการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กรมทางหลวง โดยเจ้าหน้าที่ของแขวงทางหลวงไม่ต้องรับผิดชอบตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

๓.๓ เป็นแนวทางในการต่อสู้คดีอื่นในลักษณะที่มีเหตุแห่งการฟ้องคดีเช่นเดียวกับคดีนี้

ชื่อผลงานลำดับที่ ๒ การดำเนินคดีแพ่งฟ้องเรียกค่าเสียหาย รายนายพูนศักดิ์ พรหมจำปา

๑) สรุปสาระสำคัญโดยย่อ

แขวงทางหลวงนครราชสีมาที่ ๒ ได้จัดส่งเอกสารให้สำนักงานทางหลวงที่ ๑๐ พิจารณาดำเนินการฟ้องคดีแพ่งเรียกค่าสินไหมทดแทนฐานละเมิด กรณีเมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๒ เวลาประมาณ ๑๐.๕๐ นาฬิกา นายพูนศักดิ์ พรหมจำปา ได้ขับรถยนต์หมายเลขทะเบียน บต - ๑๐๖๔ สิงห์บุรี ชนเสาไฟฟ้าแสงสว่างชนิดกิ่งคู่ที่ กม. ๑๒๑+๙๔๕ ด้านขวาทาง บนทางหลวงหมายเลข ๒ ตอน ไร่โคกสูง - โคกกรวด ซึ่งเป็นทรัพย์สินของกรมทางหลวงได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๓๕,๘๒๖.๐๐ บาท เมื่อผู้ขอรับการประเมินได้รับมอบหมายให้เป็นนิติกรเจ้าของเรื่องแล้ว ได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง เอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับคดีทั้งหมดว่าเพียงพอที่จะใช้ประกอบการพิจารณาทำความเข้าใจเกี่ยวกับคดีว่าจะดำเนินคดีแพ่งบุคคลใดบ้าง โดยผู้ขอรับการประเมินได้รวบรวมเอกสารหลักฐานทั้งหมดจากแขวงทางหลวงนครราชสีมาที่ ๒ รวมทั้งติดต่อประสานงานกับส่วนราชการอื่นๆ เช่น สำนักงานจังหวัดเพื่อขอคัดสำเนาทะเบียนบ้าน สำนักงานขนส่งจังหวัดเพื่อขอคัดสำเนาทะเบียนรถยนต์และสถานีตำรวจภูธรสูงเนิน เพื่อขอคัดสำเนาผลคดีอาญาและบันทึกการเปรียบเทียบปรับ เพื่อให้ได้เอกสารหลักฐานที่ครบถ้วนต่อการพิจารณาของพนักงานอัยการ จากนั้นได้ประมวลเรื่องในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย แล้วจัดทำสรุปข้อเท็จจริงมาเป็นมาของคดี แล้วจัดทำบันทึกเสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น เพื่อรายงานผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงที่ ๑๐ ซึ่งเป็นผู้รับมอบอำนาจตามคำสั่งกรมทางหลวง ที่ บ.๑/๖๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๑ เรื่อง มอบอำนาจให้ผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวง ฟ้องร้องคดีและดำเนินคดีละเมิดทำให้ทรัพย์สินในเขตทางหลวงหลวงเสียหาย ลงนามส่งเรื่องให้สำนักงานอัยการจังหวัดสัปดาห์พิจารณาดำเนินการฟ้องคดีแพ่งแก่นายพูนศักดิ์ พรหมจำปา ฐานละเมิดเรียกค่าเสียหาย

ผู้ขอรับการประเมินได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ประสานงานคดีกับพนักงานอัยการเจ้าของสำนวน โดยได้รวบรวมเอกสารหลักฐาน และชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมให้แก่พนักงานอัยการในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวกับคดี เช่น เรื่องการมอบอำนาจให้ฟ้องร้องคดีของกรมทางหลวง ประเด็นเรื่องอายุความ ตลอดจนคำนวณดอกเบี้ยเพื่อคิดเป็นทุนทรัพย์ในคดี นำพยานบุคคลทั้งเจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวง และบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องไปให้ถ้อยคำต่อพนักงานอัยการ ซึ่งเนื่องจากคดีนี้เป็นกรณีที่กรมทางหลวงได้มีการมอบอำนาจเรื่องการฟ้องร้องคดีมาใหม่ โดยเป็นการมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงหรือผู้รักษาราชการแทน มีอำนาจในการฟ้องคดีแทนกรมฯ และเมื่อกรณีดังกล่าวเป็นการมอบอำนาจฟ้องร้องคดีมาใหม่ ดังนั้นในการบรรยายคำฟ้องของพนักงานอัยการ จึงมีความจำเป็นต้องบรรยาย คำฟ้องถึงอำนาจหน้าที่และความสัมพันธ์ทางกฎหมายของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจว่าเป็นอย่างไร การมอบอำนาจและการรับมอบอำนาจ รวมทั้งคำสั่งมอบอำนาจของกรมทางหลวง มีความถูกต้องตามระเบียบและมีความชอบด้วยกฎหมายหรือไม่อย่างไร ผู้ขอรับการประเมินจึงได้ศึกษาค้นคว้าข้อกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๕๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๕๐ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยกรมมอบอำนาจ พ.ศ.๒๕๕๐ และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ไปชี้แจงแก่พนักงานอัยการว่าการมอบอำนาจของกรมทางหลวงเป็นไปโดยชอบตามกฎหมายและระเบียบแล้ว รวมทั้งชี้แจงแก่พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนว่าเนื่องจากกรณีดังกล่าว เป็นกรณีที่บุคคลภายนอกได้กระทำละเมิดอันเป็นการโต้แย้งสิทธิต่อกรมทางหลวง และกฎหมายได้ให้การรับรองสิทธิของผู้เสียหาย ในการดำเนินคดีกับผู้ต้องรับผิดชอบเพื่อการละเมิด ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๕๕ และโดยที่พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ มาตรา ๗ ได้กำหนดให้

ชื่อผลงานลำดับที่ ๒ การดำเนินคดีแพ่งฟ้องเรียกค่าเสียหาย วิทยานิพนธ์คดี พรหมจำปา (ต่อ)

กรมทางหลวงมีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยมีอธิบดีเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่กระทำการแทน และเมื่อกรมทางหลวง ได้มีคำสั่งกรมทางหลวง ที่ บ.๑/๖๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๑ เรื่อง มอบอำนาจให้ผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวง ฟ้องร้องคดีและดำเนินคดีละเมิดทำให้ทรัพย์สินในเขตทางหลวงเสียหายโดยมีอำนาจตามข้อ ๑. ในการกระทำการแทนอธิบดีกรมทางหลวง ผู้มอบอำนาจในการรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้ที่จะฟ้องต้องใช้คำสั่งใหม่ทดแทนกรณีผู้กระทำการละเมิดทำให้ทรัพย์สินของกรมทางหลวง ในเขตทางหลวงผู้รับมอบอำนาจมีหน้าที่รับผิดชอบได้รับความเสียหาย และมีจำนวนค่าเสียหายไม่รวมดอกเบี้ยผิดนัดไม่เกินจำนวนเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท และมีการกระทำการละเมิดตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ดังนั้นเมื่อผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงที่ ๑๐ เป็นผู้รับมอบอำนาจจากอธิบดีกรมทางหลวง การกำหนดอายุความในการฟ้องคดีละเมิด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๔๘ ที่บัญญัติว่า “สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดแต่มูลละเมิดนั้น ท่านว่าขาดอายุความเมื่อพ้นปีหนึ่งนับแต่วันที่ผู้ต้องเสียหายรู้ถึงการละเมิด และรู้ตัวผู้ที่จะฟ้องต้องใช้คำสั่งใหม่ทดแทน หรือเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันที่ทำการละเมิดนั้น” ก็ย่อมเริ่มนับแต่วันที่ผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงที่ ๑๐ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่กระทำการแทนกรมทางหลวง ในการรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้ที่จะฟ้องต้องใช้คำสั่งใหม่ทดแทน โดยการรายงานของส่วนกฎหมายและกรรมสิทธิ์ที่ดินเสนอผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงที่ ๑๐ ลงนามด้วย อีกทั้งผู้ขอรับการประเมินได้พยายามศึกษาค้นคว้าหลักกฎหมายจากแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่ได้ให้ความเห็นในประเด็นเรื่องอายุความฟ้องคดีละเมิดของส่วนราชการ จนกระทั่งได้พบคำพิพากษาศาลฎีกาที่เกี่ยวกับคดีแพ่ง (ฐานละเมิดเรียกค่าเสียหาย) ที่กรมทางหลวงเป็นโจทก์ฟ้องผู้ละเมิด ซึ่งในคำพิพากษาศาลฎีกาดังกล่าวได้วินิจฉัยเป็นบรรทัดฐานว่า การนับอายุความฟ้องคดีละเมิดกรณีกรมทางหลวงซึ่งเป็นส่วนราชการระดับกรมในรัฐบาล การนับอายุความในคดีละเมิดศาลให้นับแต่วันที่อธิบดีกรมทางหลวงรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้ที่จะฟ้องต้องใช้คำสั่งใหม่ทดแทน นับแต่เวลาที่กระทำการละเมิด (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๐๔/๒๕๕๓) อันเป็นไปตามบทบัญญัติของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๔๘ ซึ่งผู้ขอรับการประเมินได้นำคำพิพากษาศาลฎีกาดังกล่าวไปชี้แจงให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนทราบด้วย จนกระทั่งพนักงานอัยการเจ้าของสำนวนมีความเห็นว่าคดีดังกล่าวยังไม่ขาดอายุความ จากนั้นเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีในศาล หลังจากนั้นศาลจังหวัดสี่คิ้วคำพิพากษาให้กรมทางหลวง โจทก์ ชนะคดีเต็มตามคำฟ้อง ผู้ขอรับการประเมินจึงได้ประสานงานกับพนักงานอัยการเพื่อแจ้งผลคดีต่อกรมทางหลวงเพื่อบังคับคดีตามคำพิพากษาต่อไป

๒) ความยุ่งยากซับซ้อนของงาน

๒.๑ การดำเนินคดีแพ่งฟ้องเรียกค่าเสียหายฐานละเมิด ผู้ขอรับการประเมินในฐานะนิติกรเจ้าของเรื่องได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง เอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับคดีทั้งหมดว่าเพียงพอที่จะใช้ประกอบการพิจารณาทำความเข้าใจเกี่ยวกับคดีว่าจะดำเนินคดีแพ่งฟ้องบุคคลใดบ้าง โดยผู้ขอรับการประเมินได้รวบรวมเอกสารหลักฐานทั้งหมดจากแขวงนครราชสีมาที่ ๒ รวมทั้งติดต่อประสานงานกับส่วนราชการอื่นๆ เช่น สำนักงานจังหวัด เพื่อขอคัดสำเนาทะเบียนบ้าน สำนักงานขนส่งจังหวัด เพื่อขอคัดสำเนาทะเบียนรถยนต์และสถานีตำรวจภูธรสูงเนิน เพื่อขอคัดสำเนาผลคดีอาญาและบันทึกการเปรียบเทียบปรับ เพื่อให้ได้เอกสารหลักฐานที่ครบถ้วนต่อการพิจารณาของพนักงานอัยการ

๒.๒ จากนั้นได้ประมวลเรื่องในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ความสัมพันธ์ด้านกฎหมายในเรื่องอำนาจฟ้องคดีของผู้ผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวง ตามคำสั่งกรมทางหลวงที่ บ.๑/๖๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นเรื่องใหม่จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องตรวจสอบหลักกฎหมายระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อแสดงให้เห็น

ชื่อผลงานลำดับที่ ๒ การดำเนินคดีแพ่งฟ้องเรียกค่าเสียหาย รายนายพูนศักดิ์ พรหมจำปา (ต่อ)

เห็นถึงความสัมพันธ์ด้านกฎหมายในเรื่องอำนาจฟ้อง ตลอดจนสรุปข้อเท็จจริงความเป็นมาของคดี กล่าวคือ เรียบเรียงลำดับเหตุการณ์ความเป็นมาของคดีทั้งหมดแล้ว จัดทำความเห็นเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น เพื่อเสนอผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงที่ ๑๐ ในฐานะผู้รับมอบอำนาจตามคำสั่งกรมทางหลวง ที่ บ.๑/๖๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๑ เรื่อง มอบอำนาจให้ผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวง ฟ้องร้องคดีและดำเนินคดีละเมิดทำให้ทรัพย์สินในเขตทางหลวงเสียหาย โดยมีอำนาจตามข้อ ๑. ในการกระทำการแทนอธิบดีกรมทางหลวง ผู้มอบอำนาจ ในการรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้จะฟ้องต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน กรณีผู้กระทำละเมิดทำให้ทรัพย์สินของกรมทางหลวง ในเขตทางหลวงผู้รับมอบอำนาจมีหน้าที่รับผิดชอบได้รับความเสียหาย และมีจำนวนค่าเสียหายไม่รวมดอกเบี่ยผิดนัดไม่เกินจำนวนเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท และมีการกระทำละเมิดตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และมีอำนาจตามข้อ ๒. ฟ้องร้องคดีและดำเนินคดีแพ่ง เฉพาะคดีที่ผู้กระทำละเมิดทำให้ทรัพย์สินของกรมทางหลวงในเขตทางหลวง ที่ผู้รับมอบอำนาจมีหน้าที่รับผิดชอบได้รับความเสียหาย และมีจำนวนค่าเสียหายไม่รวมดอกเบี่ยผิดนัดไม่เกินจำนวนเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท (เงินจำนวนห้าหมื่นบาทถ้วน) และมีการกระทำละเมิดตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑

๒.๓ เนื่องจากคดีนี้เป็นกรณีที่กรมทางหลวงได้มีการมอบอำนาจเรื่องการฟ้องร้องคดีมาใหม่ โดยเป็นการมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงหรือผู้รักษาราชการแทน มีอำนาจในการฟ้องคดีแทนกรมฯ และเมื่อกรณีดังกล่าวเป็นการมอบอำนาจฟ้องร้องคดีมาใหม่ ดังนั้นในการบรรยายคำฟ้องของพนักงานอัยการ จึงมีความจำเป็นต้องบรรยายคำฟ้องถึงอำนาจหน้าที่และความสัมพันธ์ทางกฎหมายของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจว่าเป็นอย่างไร การมอบอำนาจและการรับมอบอำนาจ รวมทั้งคำสั่งมอบอำนาจของกรมทางหลวง มีความถูกต้องตามระเบียบและมีความชอบด้วยกฎหมายหรือไม่อย่างไร ผู้ขอรับการประเมิน จึงได้ศึกษาค้นคว้าข้อกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๕๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๕๐ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ.๒๕๕๐ เพื่อไปชี้แจงแก่พนักงานอัยการว่าการมอบอำนาจของกรมทางหลวงเป็นไปโดยชอบตามกฎหมายและระเบียบแล้ว

๒.๔ กรณีดังกล่าว เป็นกรณีที่บุคคลภายนอกได้กระทำความผิดอันเป็นการโต้แย้งสิทธิต่อกรมทางหลวง และกฎหมายได้ให้การรับรองสิทธิของผู้เสียหาย ในการดำเนินคดีกับผู้ต้องรับผิดชอบเพื่อการละเมิด ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๕๕ และโดยที่พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๗ และมาตรา ๓๒ วรรคสอง ได้กำหนดให้กรมทางหลวงมีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยมีอธิบดีเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่กระทำการแทน และเมื่อกรมทางหลวง ได้มีคำสั่งกรมทางหลวง ที่ บ.๑/๖๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๑ เรื่อง มอบอำนาจให้ผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวง ฟ้องร้องคดีและดำเนินคดีละเมิดทำให้ทรัพย์สินในเขตทางหลวงเสียหาย ดังนั้นผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงที่ ๑๐ จึงเป็นผู้อำนาจกระทำการแทนอธิบดีกรมทางหลวงด้วย เพื่อรับทราบเหตุละเมิดและตัวผู้ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๔๘ แล้วพิจารณาเสนอความเห็นเพื่อให้สำนักงานอัยการพิจารณาดำเนินการฟ้องคดีให้กรมทางหลวงตามพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๙๘ แก้ไขเพิ่มเติม และหนังสือเวียนกระทรวงการคลัง โดยผู้ขอรับการประเมินในฐานะนิติกรเจ้าของเรื่องต้องดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่ามูลหนี้อันเป็นมูลเหตุแห่งการฟ้องคดีเป็นมูลหนี้อะไร โดยกฎหมายที่ใช้ประกอบการพิจารณา คือ มาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และเมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นมูลหนี้ละเมิด ซึ่งบุคคลภายนอกกระทำโดยละเมิดเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของกรมทางหลวงได้รับความเสียหาย

ชื่อผลงานลำดับที่ ๒ การดำเนินคดีแพ่งฟ้องเรียกค่าเสียหาย ราชายนพวงศ์ดี พรหมจำปา (ต่อ)

จากการกระทำละเมิด ถือได้ว่ากรมทางหลวงถูกโต้แย้งสิทธิ ตามมาตรา ๕๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง จึงต้องใช้สิทธิเสนอคดีต่อศาล

๒.๕ ส่วนการที่จะใช้สิทธิยื่นฟ้องคดีที่ศาลใดต้องพิจารณาเรื่องเขตอำนาจศาลตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งลักษณะ ๒ ศาล หมวดที่ ๑ เขตอำนาจศาลและพระธรรมนูญศาลยุติธรรมแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อมาต้องพิจารณาเรื่องอายุความในการฟ้องคดีแพ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๔๘ และในส่วนผู้รับประกันภัย อายุความฟ้องคดีจะมีบัญญัติไว้ในมาตรา ๘๘๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และเมื่อพิจารณาข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว ผู้ขอรับการประเมินได้พิจารณาเสนอผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงที่ ๑๐ ลงนามถึงอัยการจังหวัดสึคิ้วให้พิจารณาดำเนินการฟ้องคดีแพ่งฐานละเมิดเรียกค่าเสียหายให้กรมทางหลวง

๒.๖ จากนั้นผู้ขอรับการประเมินต้องตรวจสอบพยานเอกสารที่จะใช้ประกอบการสืบพยานโจทก์พร้อมประสานงานเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องเตรียมชี้แจงข้อเท็จจริงต่อพนักงานอัยการ ตลอดจนผู้ขอรับการประเมินได้พยายามศึกษาค้นคว้าหลักกฎหมายจากแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่ได้ให้ความเห็นในประเด็นอายุความฟ้องคดีละเมิดของส่วนราชการ จนกระทั่งได้พบคำพิพากษาศาลฎีกาที่เกี่ยวกับคดีแพ่ง (ฐานละเมิดเรียกค่าเสียหาย) ที่กรมทางหลวงเป็นโจทก์ฟ้องผู้ละเมิด ซึ่งในคำพิพากษาศาลฎีกาดังกล่าวได้วินิจฉัยเป็นบรรทัดฐานว่า การนับอายุความฟ้องคดีละเมิดกรณีกรมทางหลวงซึ่งเป็นส่วนราชการระดับกรมในรัฐบาล การนับอายุความในคดีละเมิดศาลให้นับแต่วันที่อธิบดีกรมทางหลวงรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้ฟ้องจะต้องใช้คำสินไหมทดแทน (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๐๔/๒๕๕๓) อันเป็นไปตามบทบัญญัติของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๔๘ ดังนั้นเมื่อผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงที่ ๑๐ เป็นผู้รับมอบอำนาจจากอธิบดีกรมทางหลวง การกำหนดอายุความในการฟ้องคดีละเมิด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๔๘ ที่บัญญัติว่า “สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดแต่มูลละเมิดนั้น ท่านว่าขาดอายุความเมื่อพ้นปีหนึ่งนับแต่วันที่ผู้ต้องเสียหายรู้ถึงการละเมิด และรู้ตัวผู้ฟ้องจะต้องใช้คำสินไหมทดแทน หรือเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันทำละเมิดนั้น” ก็ย่อมเริ่มนับแต่วันที่ผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงที่ ๑๐ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่กระทำการแทนกรมทางหลวง ในการรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้ฟ้องจะต้องใช้คำสินไหมทดแทนด้วย ซึ่งผู้ขอรับการคัดเลือกจึงได้นำคำพิพากษาศาลฎีกาดังกล่าวไปชี้แจงให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนทราบ จนกระทั่งพนักงานอัยการเจ้าของสำนวนมีความเห็นว่าการฟ้องคดีดังกล่าวยังไม่ขาดอายุความ

๒.๗ ซึ่งต่อมาเป็นกระบวนการพิจารณาของศาล หลังจากนั้นศาลจังหวัดสึคิ้ว มีคำพิพากษาให้กรมทางหลวง โจทก์ ชนะคดีเต็มตามคำฟ้อง ผู้ขอรับการประเมินจึงได้ประสานงานกับพนักงานอัยการเพื่อแจ้งผลคดีต่อกรมทางหลวงเพื่อบังคับคดีตามคำพิพากษาต่อไป

๓) ประโยชน์ที่หน่วยงานได้รับ

- ๓.๑ กรมทางหลวงชนะคดี โดยศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ละเมิดชดเชยค่าเสียหายให้แก่กรมทางหลวง
- ๓.๒ เป็นการรักษาประโยชน์ของทางราชการ
- ๓.๓ เป็นแนวทางในการดำเนินคดีและแนวทางในการต่อสู้คดีอื่นในลักษณะที่มีเหตุแห่งการฟ้องคดีเช่นเดียวกับคดีนี้

ชื่อผลงานลำดับที่ ๓ การดำเนินคดีแพ่งฟ้องเรียกค่าเสียหาย วิทยานิพนธ์ ศรีคิง

๑) สรุปสาระสำคัญโดยย่อ

แขวงทางหลวงนครราชสีมาที่ ๓ ได้จัดส่งเอกสารให้สำนักงานทางหลวงที่ ๑๐ พิจารณาดำเนินการฟ้องคดีแพ่งเรียกค่าสินไหมทดแทนฐานละเมิด กรณีเมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๑ เวลาประมาณ ๑๙.๔๕ นาฬิกา นายสาริกา ศรีคิง ได้ขับรถยนต์หมายเลขทะเบียน ฉตศ - ๗๙๙๙ กรุงเทพมหานคร ชนเสาไฟฟ้าแสงสว่างชนิดกิ่งเดี่ยว ที่ กม. ๓๙+๑๗๕ ด้านขวาทาง (ร่องกลางถนน) บนทางหลวงหมายเลข ๒๔ ตอนขับประดู่ - สีแยกปักธงชัย ซึ่งเป็นทรัพย์สินของกรมทางหลวงได้รับความเสียหาย จำนวน ๒ ต้น ค่าเสียหายจำนวน ๔๔,๒๘๕.๐๐ บาท เมื่อผู้ขอรับการประเมินได้รับมอบหมายให้เป็นนิติกรเจ้าของเรื่องแล้ว ได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับคดีทั้งหมดว่าเพียงพอที่จะใช้ประกอบการพิจารณาทำความเข้าใจเกี่ยวกับคดีว่าจะดำเนินคดีแพ่งฟ้องบุคคลใดบ้าง โดยผู้ขอรับการประเมินได้รวบรวมเอกสารหลักฐานทั้งหมดจากแขวงทางหลวงนครราชสีมาที่ ๓ รวมทั้งติดต่อประสานงานกับส่วนราชการอื่นๆ เช่น สำนักงานจังหวัด เพื่อขอคัดสำเนาทะเบียนบ้าน สำนักงานขนส่งจังหวัด เพื่อขอคัดสำเนาทะเบียนรถยนต์ และสถานีตำรวจภูธรปักธงชัย เพื่อขอคัดสำเนาผลคดีอาญาและบันทึกการเปรียบเทียบปรับ จากนั้นได้ประมวลเรื่องในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย แล้วจัดทำสรุปข้อเท็จจริงมาเป็นมาของคดี แล้วจัดทำบันทึกเสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น เพื่อรายงานผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงที่ ๑๐ ผู้รับมอบอำนาจตามคำสั่งกรมทางหลวง ที่ บ.๑/๖๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๑ เรื่อง มอบอำนาจให้ผู้ดำเนินการสำนักงานทางหลวงฟ้องร้องคดีและดำเนินคดีละเมิด ทำให้ทรัพย์สินในเขตทางหลวงหลวงเสียหาย ลงนามส่งเรื่องให้สำนักงานอัยการจังหวัดคดีศาลแขวงนครราชสีมาพิจารณาดำเนินคดีแพ่งแก่ นายสาริกา ศรีคิง ฐานละเมิดเรียกค่าเสียหาย

ผู้ขอรับการประเมินได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ประสานงานคดีกับพนักงานอัยการเจ้าของสำนวน โดยได้รวบรวมเอกสารหลักฐานและชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมให้แก่พนักงานอัยการในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวกับคดี เช่น เรื่องการมอบอำนาจให้ฟ้องร้องคดีของกรมทางหลวง ประเด็นเรื่องอายุความ ตลอดจนคำนวณดอกเบี้ยเพื่อคิดเป็นทุนทรัพย์ในคดี นำพยานบุคคลทั้งเจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงและบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องไปให้ถ้อยคำต่อพนักงานอัยการ ซึ่งเนื่องจากคดีนี้เป็นกรณีที่กรมทางหลวงได้มีการมอบอำนาจเรื่องการฟ้องร้องคดีมาใหม่ โดยเป็นการมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงหรือผู้รักษาราชการแทน มีอำนาจในการฟ้องคดีแทนกรมฯ และเมื่อกรณีดังกล่าวเป็นการมอบอำนาจฟ้องร้องคดีมาใหม่ ดังนั้นในการบรรยายคำฟ้องของพนักงานอัยการ จึงมีความจำเป็นต้องบรรยายคำฟ้องถึงอำนาจหน้าที่และความสัมพันธ์ทางกฎหมายของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจว่าเป็นอย่างไร การมอบอำนาจและการรับมอบอำนาจ รวมทั้งคำสั่งมอบอำนาจของกรมทางหลวง มีความถูกต้องตามระเบียบและมีความชอบด้วยกฎหมายหรือไม่อย่างไร ผู้ขอรับการประเมินจึงได้ศึกษาค้นคว้าข้อกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๕๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ.๒๕๕๐ และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ไปชี้แจงแก่พนักงานอัยการว่าการมอบอำนาจของกรมทางหลวงเป็นไปโดยชอบตามกฎหมายและระเบียบแล้ว รวมทั้งชี้แจงแก่พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนว่าเนื่องจากกรณีดังกล่าวเป็นกรณีที่บุคคลภายนอกได้กระทำความผิดอันเป็นการโต้แย้งสิทธิต่อกรมทางหลวง และกฎหมายได้ให้การรับรองสิทธิของผู้เสียหาย ในการดำเนินคดีกับผู้ต้องรับผิดชอบเพื่อการละเมิด ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๕๕ และโดยที่พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ มาตรา ๗ ได้กำหนดให้ กรมทางหลวงมีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยมีอธิบดีเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่กระทำการแทน และเมื่อกรมทางหลวงได้มีการมอบอำนาจที่ บ.๑/๖๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๑ เรื่อง มอบอำนาจให้ผู้ดำเนินการสำนักงานทางหลวงฟ้องร้องคดีและดำเนินคดีละเมิดทำให้ทรัพย์สินในเขตทางหลวงเสียหาย โดยมีอำนาจตามข้อ ๑. ในการกระทำการแทนอธิบดีกรมทางหลวงผู้มอบอำนาจ

ชื่อผลงานลำดับที่ ๓ การดำเนินคดีแพ่งฟ้องเรียกค่าเสียหาย รายนายสาริกา ศรีคง (ต่อ)

ในการรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้ที่จะต้องใช้จ่ายสินไหมทดแทน กรณีผู้กระทำละเมิดทำให้ทรัพย์สินของกรมทางหลวง ในเขตทางหลวงผู้รับมอบอำนาจมีหน้าที่รับผิดชอบได้รับความเสียหาย และมีจำนวนค่าเสียหายไม่รวมดอกเบี้ยผิดนัด ไม่เกินจำนวนเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท และมีการกระทำละเมิดตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ดังนั้นเมื่อผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงที่ ๑๐ เป็นผู้รับมอบอำนาจจากอธิบดีกรมทางหลวง การกำหนดอายุความในการฟ้องคดีละเมิด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๔๘ ที่บัญญัติว่า “สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดแต่มูลละเมิด นั้น ท่านว่าขาดอายุความเมื่อพ้นปีหนึ่งนับแต่วันที่ผู้ต้องเสียหายรู้ถึงการละเมิด และรู้ตัวผู้ที่จะต้องใช้จ่ายสินไหมทดแทน หรือเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันทำละเมิดนั้น” ก็ย่อมเริ่มนับแต่วันที่ผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงที่ ๑๐ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่กระทำการแทนกรมทางหลวง ในการรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้ที่จะต้องใช้จ่ายสินไหมทดแทน โดยการรายงานของส่วนกฎหมายและกรรมสิทธิ์ที่ดินเสนอผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงที่ ๑๐ ลงนามด้วย อีกทั้งผู้ขอรับการประเมินได้พยายามศึกษาค้นคว้าหลักกฎหมายจากแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่ได้ให้ความเห็นในประเด็นเรื่องอายุความฟ้องคดีละเมิดของส่วนราชการ จนกระทั่งได้พบคำพิพากษาศาลฎีกาที่เกี่ยวกับคดีแพ่ง(ฐานละเมิดเรียกค่าเสียหาย) ที่กรมทางหลวงเป็นโจทก์ฟ้องผู้ละเมิด ซึ่งในคำพิพากษาศาลฎีกาดังกล่าวได้วินิจฉัยเป็นบรรทัดฐานว่า การนับอายุความฟ้องคดีละเมิดกรณีกรมทางหลวงซึ่งเป็นส่วนราชการระดับกรมในรัฐบาล การนับอายุความในคดีละเมิดศาลให้นับแต่วันที่อธิบดีกรมทางหลวงรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้ที่จะต้องใช้จ่ายสินไหมทดแทน นับแต่เวลาที่กระทำละเมิด (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๐๔/๒๕๕๓) อันเป็นไปตามบทบัญญัติของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๔๘ ซึ่งผู้ขอรับการประเมินได้นำคำพิพากษาศาลฎีกาดังกล่าวไปชี้แจงให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนทราบด้วย จนกระทั่งพนักงานอัยการเจ้าของสำนวนมีความเห็นว่าการฟ้องคดีดังกล่าวยังไม่ขาดอายุความ จากนั้นเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีในศาล ซึ่งช่วงระยะเวลาเนิ่นคดีตั้งอยู่ในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดต่อโควิด ๑๙ ทำให้คดีดังกล่าวได้มีการเลื่อนนัดการพิจารณาคดีหลายครั้ง โดยเมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๔ ศาลแขวงนครราชสีมาได้นัดพิจารณาคดี โดยในวันนัดพิจารณาคดีดังกล่าวจำเลยติดภารกิจมาศาลไม่ได้และได้มอบฉันทะให้นางมัจฉา ศรีคง (มารดาของจำเลย) มาศาลและได้แถลงต่อศาลว่าประสงค์จะเจรจาไกลเกลี่ย โดยประสงค์จะทำสัญญาประนีประนอมยอมความ ขอผ่อนชำระเฉพาะต้นเงิน โดยผ่อนชำระเป็นเวลา ๑๒ งวด ศาลแขวงนครราชสีมาจึงมีคำสั่งอนุญาตให้เลื่อนนัดพิจารณาคดี โดยนัดทำสัญญาประนีประนอมยอมความในวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๔ ต่อมาในวันนัดทำสัญญาประนีประนอมยอมความดังกล่าวจำเลยไม่มาศาล เป็นเหตุให้จำเลยขาดนัดพิจารณา พนักงานอัยการจึงได้ให้สืบพยานโจทก์ หลังจากนั้นศาลแขวงนครราชสีมาจึงมีคำพิพากษาให้กรมทางหลวง โจทก์ ชนะคดีเต็มตามคำฟ้อง ผู้ขอรับการประเมินจึงได้ประสานงานกับพนักงานอัยการเพื่อแจ้งผลคดีต่อกรมทางหลวงเพื่อบังคับคดีตามคำพิพากษาต่อไป

๒) ความยุ่งยากซับซ้อนของงาน

๒.๑ การดำเนินคดีแพ่งฟ้องเรียกค่าเสียหายฐานละเมิด ผู้ขอรับการประเมินในฐานะนิติกรเจ้าของเรื่องได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง เอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับคดีทั้งหมดว่าเพียงพอที่จะใช้ประกอบการพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับคดีว่าจะดำเนินคดีแพ่งฟ้องบุคคลใดบ้าง โดยผู้ขอรับการประเมินได้รวบรวมเอกสารหลักฐานทั้งหมดจากแขวงนครราชสีมาที่ ๓ รวมทั้งติดต่อประสานงานกับส่วนราชการอื่นๆ เช่น สำนักงานจังหวัด เพื่อขอคัดสำเนาทะเบียนบ้าน สำนักงานขนส่งจังหวัด เพื่อขอคัดสำเนาทะเบียนรถยนต์และสถานีตำรวจภูธรปทุมธานี เพื่อขอคัดสำเนาผลคดีอาญาและบันทึกการเปรียบเทียบปรับ เพื่อให้ได้เอกสารหลักฐานที่ครบถ้วนต่อการพิจารณาของพนักงานอัยการ

๒.๒ ประมวลเรื่องในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ความสัมพันธ์ด้านกฎหมายในเรื่องอำนาจฟ้องคดีของผู้บริหารสำนักงานทางหลวงตามคำสั่งกรมทางหลวง ที่ บ.๑/๖๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๔

ชื่อผลงานลำดับที่ ๓ การดำเนินคดีแพ่งฟ้องเรียกค่าเสียหาย รายนายสาริกา ศรีคง (ต่อ)

ซึ่งเป็นเรื่องใหม่จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องตรวจสอบหลักกฎหมายระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ด้านกฎหมายในเรื่องอำนาจฟ้อง ตลอดจนสรุปข้อเท็จจริงความเป็นมาของคดี กล่าวคือเรียบเรียงลำดับเหตุการณ์ความเป็นมาของคดีทั้งหมดแล้ว จัดทำความเห็นเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นเพื่อเสนอผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงที่ ๑๐ ในฐานะผู้รับมอบอำนาจตามคำสั่งกรมทางหลวง ที่ บ.๑/๖๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๑ เรื่อง มอบอำนาจให้ผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวง ฟ้องร้องคดีและดำเนินคดีละเมิดทำให้ทรัพย์สินในเขตทางหลวงเสียหาย โดยมีอำนาจตามข้อ ๑. ในการกระทำการแทนอธิบดีกรมทางหลวง ผู้มอบอำนาจ ในการรู้ถึงการละเมิดและรู้ว่าผู้จะฟ้องต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน กรณีผู้กระทำละเมิดทำให้ทรัพย์สินของกรมทางหลวง ในเขตทางหลวงผู้รับมอบอำนาจมีหน้าที่รับผิดชอบได้รับความเสียหายและมีจำนวนค่าเสียหายไม่รวมดอกเบี้ยผิดนัดไม่เกินจำนวนเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท และมีการกระทำละเมิดตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และมีอำนาจตามข้อ ๒. ฟ้องร้องคดีและดำเนินคดีแพ่ง เฉพาะคดีที่ผู้กระทำละเมิดทำให้ทรัพย์สินของกรมทางหลวงในเขตทางหลวง ที่ผู้รับมอบอำนาจมีหน้าที่รับผิดชอบได้รับความเสียหาย และมีจำนวนค่าเสียหายไม่รวมดอกเบี้ยผิดนัดไม่เกินจำนวนเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท (จำนวนห้าหมื่นบาทถ้วน) และมีการกระทำละเมิดตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑

๒.๓ เนื่องจากคดีนี้เป็นกรณีที่กรมทางหลวงได้มีการมอบอำนาจเรื่องการฟ้องร้องคดีมาใหม่ โดยเป็นการมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงหรือผู้รักษาราชการแทน มีอำนาจในการฟ้องคดีแทนกรมฯ และเมื่อกรณีดังกล่าวเป็นการมอบอำนาจฟ้องร้องคดีมาใหม่ ดังนั้นในการบรรยายคำฟ้องของพนักงานอัยการ จึงมีความจำเป็นต้องบรรยายคำฟ้องถึงอำนาจหน้าที่และความสัมพันธ์ทางกฎหมายของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจว่าเป็นอย่างไร การมอบอำนาจและการรับมอบอำนาจ รวมทั้งคำสั่งมอบอำนาจของกรมทางหลวงมีความถูกต้องตามระเบียบและมีความชอบด้วยกฎหมายหรือไม่อย่างไร ผู้ขอรับการประเมินจึงได้ศึกษาค้นคว้าข้อกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๕๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ.๒๕๕๐ เพื่อไปชี้แจงแก่พนักงานอัยการว่าการมอบอำนาจของกรมทางหลวงเป็นไปโดยชอบตามกฎหมายและระเบียบแล้ว

๒.๔ กรณีดังกล่าวเป็นกรณีที่บุคคลภายนอกได้กระทำละเมิดอันเป็นการโต้แย้งสิทธิต่อกรมทางหลวง และกฎหมายได้ให้การรับรองสิทธิของผู้เสียหาย ในการดำเนินคดีกับผู้ต้องรับผิดชอบเพื่อการละเมิด ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๕๕ และโดยที่พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๗ และมาตรา ๓๒ วรรคสอง ได้กำหนดให้กรมทางหลวงมีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยมีอธิบดีเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่กระทำการแทนและเมื่อกรมทางหลวง ได้มีคำสั่งกรมทางหลวง ที่ บ.๑/๖๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๑ เรื่องมอบอำนาจให้ผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวง ฟ้องร้องคดีและดำเนินคดีละเมิดทำให้ทรัพย์สินในเขตทางหลวงเสียหาย ดังนั้นผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงที่ ๑๐ จึงเป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทนอธิบดีกรมทางหลวงด้วย เพื่อรับทราบเหตุละเมิดและตัวผู้ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๔๘ แล้วพิจารณาเสนอความเห็นเพื่อให้สำนักงานอัยการพิจารณาดำเนินการฟ้องคดีให้กรมทางหลวงตามพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมและหนังสือเวียนกระทรวงการคลัง โดยผู้ขอรับการประเมินในฐานะนิติกรเจ้าของเรื่องต้องดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่ามูลหนี้อันเป็นมูลเหตุแห่งการฟ้องคดีเป็นมูลหนี้อะไร โดยกฎหมายที่ใช้ประกอบการพิจารณา คือ มาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และเมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นมูลหนี้ละเมิด ซึ่งบุคคลภายนอกกระทำโดยละเมิดเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของกรมทางหลวงได้รับความเสียหายจากการกระทำละเมิด ถือได้ว่ากรมทางหลวงถูกโต้แย้งสิทธิ ตามมาตรา ๕๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งจึงต้องใช้สิทธิเสนอคดีต่อศาล

๒.๕ ส่วนการที่จะใช้สิทธิยื่นฟ้องคดีที่ศาลใดต้องพิจารณาเรื่องเขตอำนาจศาลตามที่บัญญัติไว้ในประมวล

ชื่อผลงานลำดับที่ ๓ การดำเนินคดีแพ่งฟ้องเรียกค่าเสียหาย รายนายสาริกา ศรีคง (ต่อ)

กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ลักษณะ ๒ ศาล หมวดที่ ๑ เขตอำนาจศาล และพระธรรมนูญศาลยุติธรรม แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อมาต้องพิจารณาเรื่องอายุความในการฟ้องคดีแพ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๔๘ และในส่วนผู้รับประกันภัย อายุความฟ้องคดีจะมีบัญญัติไว้ในมาตรา ๘๘๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และเมื่อพิจารณาข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว ผู้ขอรับการประเมินได้พิจารณาเสนอผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงที่ ๑๐ ลงนามถึงอัยการจังหวัดคดีศาลแขวงนครราชสีมาให้พิจารณาดำเนินการฟ้องคดีแพ่งฐานละเมิดเรียกค่าเสียหายให้กรมทางหลวง

๒.๖ จากนั้นผู้ขอรับการประเมินต้องตรวจสอบพยานเอกสารที่จะใช้ประกอบการสืบพยานโจทก์พร้อมประสานงานเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องเตรียมชี้แจงข้อเท็จจริงต่อพนักงานอัยการ ตลอดจนผู้ขอรับการประเมินได้พยายามศึกษาค้นคว้าหลักกฎหมายจากแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่ได้ให้ความเห็นในประเด็นอายุความฟ้องคดีละเมิดของส่วนราชการ จนกระทั่งได้พบคำพิพากษาศาลฎีกาที่เกี่ยวกับคดีแพ่ง (ฐานละเมิดเรียกค่าเสียหาย) ที่กรมทางหลวงเป็นโจทก์ฟ้องผู้ละเมิด ซึ่งในคำพิพากษาศาลฎีกาดังกล่าวได้วินิจฉัยเป็นบรรทัดฐานว่า การนับอายุความฟ้องคดีละเมิดกรณีกรมทางหลวงซึ่งเป็นส่วนราชการระดับกรมในรัฐบาล การนับอายุความในคดีละเมิดศาลให้นับแต่วันที่อธิบดีกรมทางหลวงรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้ฟ้องจะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๐๔/๒๕๕๓) อันเป็นไปตามบทบัญญัติของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๔๘ ดังนั้นเมื่อผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงที่ ๑๐ เป็นผู้รับมอบอำนาจจากอธิบดีกรมทางหลวง การกำหนดอายุความในการฟ้องคดีละเมิด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๔๘ ที่บัญญัติว่า “สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดแต่มูลละเมิดนั้น ท่านว่าขาดอายุความเมื่อพ้นปีหนึ่งนับแต่วันที่ต้องเสียหายรู้ถึงการละเมิด และรู้ตัวผู้ฟ้องต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันทำละเมิดนั้น” ก็ย่อมเริ่มนับแต่วันที่ผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงที่ ๑๐ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่กระทำการแทนกรมทางหลวง ในการรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้ฟ้องต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนด้วย ซึ่งผู้ขอรับการคัดเลือกรู้จักได้นำคำพิพากษาศาลฎีกาดังกล่าวไปชี้แจงให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนทราบ จนกระทั่งพนักงานอัยการเจ้าของสำนวนมีความเห็นว่าคดีดังกล่าวยังไม่ขาดอายุความ

๒.๗ ซึ่งต่อมาเป็นกระบวนการพิจารณาของศาล ซึ่งช่วงระยะเวลาเนิ่นคดีตั้งอยู่ในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดต่อโควิด ๑๙ ทำให้คดีดังกล่าวได้มีการเลื่อนนัดการพิจารณาคดีหลายครั้ง โดยเมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๔ ศาลแขวงนครราชสีมาได้นัดพิจารณาคดี โดยในวันนัดพิจารณาคดีดังกล่าวจำเลยติดภารกิจมาศาลไม่ได้และได้มอบฉันทะให้นางมัจฉา ศรีคง (มารดาของจำเลย) มาศาลและได้แถลงต่อศาลว่าประสงค์ จะเจรจาไกลเกลี่ย โดยประสงค์จะทำสัญญาประนีประนอมยอมความ ขอผ่อนชำระเฉพาะต้นเงิน โดยผ่อนชำระเป็นเวลา ๑๒ งวด ศาลแขวงนครราชสีมาจึงมีคำสั่งอนุญาตให้เลื่อนนัดพิจารณาคดี โดยนัดทำสัญญาประนีประนอมยอมความ ในวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๔

๒.๘ จากนั้นผู้ขอรับการประเมินได้จัดทำบันทึกฯ และสัญญาประนีประนอมยอม ตามแนวทางปฏิบัติของกรมฯเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น และจัดทำหนังสือสัญญาประนีประนอมยอมความแจ้งสำนักงานอัยการจังหวัดคดีศาลแขวงนครราชสีมาเพื่อทราบ ต่อมาในวันนัดทำสัญญาประนีประนอมยอมความดังกล่าวจำเลยไม่มาศาล เป็นเหตุให้จำเลยขาดนัดพิจารณา พนักงานอัยการจึงได้ให้มีการสืบพยานโจทก์ หลังจากนั้นศาลแขวงนครราชสีมาจึงมีคำพิพากษาให้กรมทางหลวง โจทก์ ชนะคดีเต็มตามคำฟ้อง ผู้ขอรับการประเมินจึงได้ประสานงานกับพนักงานอัยการเพื่อแจ้งผลคดีต่อกรมทางหลวงเพื่อบังคับคดีตามคำพิพากษาต่อไป

๓) ประโยชน์ที่หน่วยงานได้รับ

- ๓.๑ กรมทางหลวงชนะคดี โดยศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ละเมิดชดใช้ค่าเสียหายให้แก่กรมทางหลวง
- ๓.๒ เป็นการรักษาประโยชน์ของทางราชการ
- ๓.๓ เป็นแนวทางในการดำเนินคดีและแนวทางในการต่อสู้คดีที่มีเหตุแห่งการฟ้องเช่นเดียวกับคดีนี้

ชื่อข้อเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน

เรื่อง แนวทางแก้ต่างคดี กรณีต้นไม้ในเขตทางหลวง เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ใช้ทางหลวง

๑) สรุปหลักการและเหตุผล

กรมทางหลวงเป็นหน่วยงานสังกัดกระทรวงคมนาคม มีหน้าที่ดำเนินการ กำกับ ควบคุมดูแล บำรุงรักษาทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงพิเศษ และทางหลวงสัมปทานที่พระราชอาณาจักร จึงเป็นหน่วยงานที่มีส่วนสำคัญในการรับผิดชอบ ดูแล ต้นไม้ในเขตทางหลวง ซึ่งปัจจุบันเจ้าหน้าที่ของหมวดทางหลวงในพื้นที่รับผิดชอบมีไม่เพียงพอในการดูแล บำรุงรักษาต้นไม้ในเขตทาง ทั้งยังไม่มีแนวทางปฏิบัติการดูแลที่เป็นวงรอบอย่างชัดเจนและสม่ำเสมอ จนนำไปสู่การที่มีต้นไม้ในเขตทางที่เสี่ยงต่อการโค่นล้มเป็นจำนวนมาก ที่อาจจะส่งผลให้เกิดต้นไม้โค่นล้มทับแก่ผู้ใช้ยานพาหนะที่สัญจรบน ทางหลวงและนำไปสู่ปัญหาการเกิดอุบัติเหตุที่มากขึ้นเรื่อย ๆ ตามมา โดยเฉพาะกรณีที่เกิดเหตุจากต้นไม้ในเขตทางหลวงหักโค่นล้มโดยเหตุสุดวิสัยจากภัยธรรมชาติ ลมพายุฝนฟ้าคะนอง เป็นเหตุให้ผู้ใช้ทางได้รับความเสียหาย ไม่ว่าจะเป็นด้านทรัพย์สินหรือต่อชีวิตร่างกายแล้ว ผู้ได้รับความเสียหายดังกล่าวก็สามารถใช้สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายจากกรมทางหลวงได้ และเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีที่กรมทางหลวงตกเป็นจำเลย ในคดีจำนวนมาก ซึ่งจำเป็นต้องมีแนวทางต่อสู้คดีเพื่อมิให้ความเสียหายที่เกิดจากเหตุสุดวิสัยเป็นภาระค่าใช้จ่ายและงบประมาณของทางราชการ กรมทางหลวงจึงควรมีแนวทางปฏิบัติในการบำรุงรักษาต้นไม้ที่เสี่ยงต่อการโค่นล้มในเรื่องดังกล่าวเพื่อให้เจ้าหน้าที่ได้มีการปฏิบัติงานอย่างถูกต้องสม่ำเสมอ ทั้งนี้แนวทางปฏิบัติดังกล่าวยังใช้เป็นแนวทางในการต่อสู้คดีของกรมทางหลวง โดยกำหนดให้จัดทำเป็นคู่มือการปฏิบัติงานเพื่อหมวดทางหลวงในพื้นที่ใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงาน ดังนี้

๑. แนวทางปฏิบัติในการบำรุงดูแลรักษาต้นไม้ในเขตทาง เพื่อใช้ประโยชน์ในการต่อสู้คดี

๒. ต้นไม้ในเขตทางหลวง กรมทางหลวงมีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบ เพื่อป้องกันมิให้เกิดอันตรายแก่ผู้ใช้ทางหลวง

๒) ข้อเสนอแนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

การปัญหาการที่ต้นไม้หักโค่นล้มจากภัยธรรมชาติดังกล่าว การมีแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการบำรุงดูแลรักษาต้นไม้ในเขตทาง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการและหากได้ดำเนินการอย่างเป็นระบบแล้วสามารถนำมาใช้ในการต่อสู้คดีเมื่อมีการฟ้องคดี กรมทางหลวงในกรณีดังกล่าวได้ ดังนั้นกรมทางหลวงจึงควรมีการกำหนดแนวทางปฏิบัติดังกล่าวให้มีรายละเอียด ขั้นตอน โดยมีกำหนดหลักเกณฑ์ที่แน่นอนและมีความชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติที่สามารถจะให้เจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และสัมฤทธิ์ผลต่อไป โดยให้กรมทางหลวงจัดทำคู่มือแนวทางในการบำรุงดูแลรักษาต้นไม้ในเขตทางเพื่อให้หน่วยงานที่ปฏิบัติในพื้นที่ คือ หมวดทางหลวงและแขวงทางหลวงทั่วประเทศได้นำไปใช้เป็นแนวทางดำเนินการให้เป็นระบบ โดยกำหนดให้กรมทางหลวงควรมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

๑. ให้ แขวงฯ ทุก แขวงฯ ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบดูแลต้นไม้ในเขตทางทุกสายทางในพื้นที่รับผิดชอบ

๒. มีแนวทางขั้นตอนในการปฏิบัติที่เป็นระบบ เป็นวงรอบรอบที่ชัดเจนและเป็นประจำต่อเนื่องกัน

๓. ปฏิบัติตามขั้นตอนที่วางแผนในการบำรุงรักษาต้นไม้ในเขตทางเป็นประจำ ต่อเนื่อง

๔. จัดเก็บข้อมูลการดำเนินการทั้งหมด ในรูปแบบเอกสารไฟล์ภาพเป็นข้อมูลอ้างอิงได้

ชื่อข้อเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน**เรื่อง แนวทางแก้ต่างคดี กรณีต้นไม้ในเขตทางหลวง เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ใช้ทางหลวง (ต่อ)**

ทั้งนี้ผลของการดำเนินการดังกล่าวนอกจากเป็นการป้องกันเหตุไม่ให้อันไม้ในเขตทางล้มหักโค่น ทำให้ผู้ใช้ทางได้รับความเสียหาย ซึ่งเป็นภารกิจหลักของกรมทางหลวงแล้ว โดยแนวทางดังกล่าวและผลของการปฏิบัติดังกล่าวยังสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการต่อสู้คดี หากมีกรณีที่มีการฟ้องกรมทางหลวง ให้ชดเชยค่าเสียหายจากต้นไม้ในเขตทางหลวง ได้เป็นอย่างดีและจะเป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ

๓) ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๓.๑ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในการต่อสู้คดีของกรมทางหลวง เมื่อเกิดเหตุละเมิด
ในลักษณะดังกล่าว

๓.๒ ทำให้เจ้าหน้าที่ของหมวดทางหลวงมีแนวทางการปฏิบัติงานที่ถูกต้องและชัดเจนมากขึ้น

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นถูกต้องและเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) จ. พงษ์สวัสดิ์ (ผู้เข้ารับการประเมิน)

(นายธีรเวทย์ แพงแสงไพศาล)

(วันที่ ๒๒ เดือน ก.พ. พ.ศ. ๒๗.)

(ลงชื่อผู้ประเมิน) [ลายเซ็น] (ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล)

(นายปกรณ์ ศรีปานวงศ์)

(ตำแหน่ง) ผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงที่ ๑๐

(วันที่ ๒๒ เดือน ก.พ. พ.ศ. ๒๗.)